

Uitspraken 2010

- 2010.001-U.2010.001 Indirect onthouden promotie
- 2009.031-U.2010.002 Beroep tegen besluit opheffing functie
- 2010.008-U.2010.003 Beëindiging arbeidsovereenkomst wegens stopzetten subsidie ID baan.
- 2010.061-U.2010.004 Niet-verlengen verlengd tijdelijk dienstverband wegens niet behalen onderwijsbevoegdheid
- 2010.025-U.2010.005 Schorsing
- 2010.002-U.2010.006 Tussentijdse beëindiging tijdelijk dienstverband wegens onvoldoende functioneren
- 2010.100-U.2010.007 Beroep tegen wijziging in werkzaamheden
- 2010.106-U.2010.08 Weigering verlengen buitengewoon verlof en ontslag
- 2010.140-U.2010.009 Niet ontvankelijk wegens termijnoverschrijding
- 2010.122-U.2010.010 Tussenuitspraak m.b.t. horen getuigen en schriftdeskundige (**niet bijgevoegd*)
- 2010.141-U.2010.011 Niet ontvankelijk wegens termijnoverschrijding
- 2010.079-U.2010.012 Indirect onthouden promotie
- 2010.122-U.2011.001 Ontslag op staande voet wegens fraude met schoolexamens

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger
Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO. 2010/001-U.2010.001

UITSPRAAK

op het beroep van

A. te H. (appellant)

1. Het procesverloop

1.1 Bij brief van 24 december 2009, ingekomen op het secretariaat Onderwijsgeschillen de Commissie op 30 december 2009, heeft appellant beroep ingesteld bij de Commissie.

1.2 Onderwijsgeschillen heeft dit beroep op 4 januari 2010 doen toekomen ter griffie van de Commissie VO/HBO voor het christelijk Onderwijs daar het *** College niet bij de Commissie van Beroep ressorterend onder Onderwijsgeschillen aangesloten was.

1.3 Op 07 januari 2010 heeft de griffier van de Commissie aan appellant een ontvangstbevestiging gezonden met het verzoek om aanvullende gegevens te zenden.

1.4 Op 25 januari is uitstel verleend voor het indienen van de aanvullende gegevens.

1.5. Op 6 februari heeft appellant de Commissie laten weten geen aanvullende stukken in te zenden

2. De van toepassing zijnde voorschriften

Artikel 19, eerste lid, van de in dit geval van toepassing zijnde CAO VO 2008-2010 (hierna aan te duiden als de CAO) bevat een limitatieve opsomming van besluiten, waartegen de werknemer in beroep kan gaan bij de Commissie, te weten:

a.....

b.....

c.....

d. het direct of indirect onthouden van promotie

e..... enz.

Artikel 5 van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie geeft de voorzitter de mogelijkheid om onmiddellijk uitspraak te doen indien hij van oordeel is dat de Commissie kennelijk onbevoegd is of het beroep kennelijk niet-ontvankelijk dan wel kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond is.

3. De gronden van het beroep.

3.1 In het beroepschrift geeft appellant aan beroep aan te tekenen tegen het besluit van de werkgever van 19 november 2009, althans het besluit dat hem op die dag 's avonds omstreeks 19.00 telefonisch is meegedeeld door de locatiedirecteur de heer Smits, dat hij niet is benoemd in een van de twee per 1 augustus 2009 opengestelde vacatures voor kaderdocent LC. Eerder op die dag was 's middags een sollicitatiegesprek gehouden.

3.2. Appellant geeft aan dat hij op 13 oktober 2009 een sollicitatiebrief heeft geschreven aan de directie van het ***college waarin hij te kennen geeft in aanmerking te willen komen voor een functie van LC-kaderdocent op de locatie waar hij werkzaam is.

3.3. Appellant heeft eerder twee jaar als teamleider gewerkt en is van mening dat hij beschikt over de competenties om als kaderdocent benoemd te kunnen worden. Nu hij

die benoeming niet heeft gekregen, grondt hij zijn beroep op het direct of indirect onthouden van promotie.

Hij is eerder beloofd geweest in de schaal LC en vindt dat er – nu er weer formatie voorhanden was – hij opnieuw in die schaal benoemd had moeten worden. Nu dat niet is geschied, heeft het bestuur van de school gehandeld in strijd met de CAO.

4. Beoordeling van het beroep

4.1. Indien er sprake is van een situatie waarin een of meer vacatures zijn opengesteld, waarin kan worden gesolliciteerd, dan is dat naar het oordeel van de voorzitter een geheel andere situatie dan die bedoeld is als in de CAO wordt gesproken over het direct of indirect onthouden van promotie. Van dat laatste kan slechts sprake zijn als buiten een sollicitatieprocedure om door de werkgever aan een werkgever direct of indirect een in het algemeen of specifiek ten aanzien van deze werknemer in het vooruitzicht gestelde promotie wordt onthouden.

4.2. Uiteraard kan het de bedoeling van de sollicitant zijn om door middel van een benoeming in een vacature ook promotie te maken en een hogere salarisschaal te verkrijgen. Maar als men dan in die sollicitatieprocedure niet slaagt en geen benoeming in de vacature krijgt, dan is dat geen onthouden van promotie door de werkgever, doch een beoordeling van de werkgever dat iemand kennelijk niet voldoet aan de eisen die gesteld worden aan een benoeming in die vacature dan wel dat er andere sollicitanten zijn die meer of beter aan de gestelde eisen voldoen.

4.3. Zodoende oordeelt de voorzitter dat er sprake is van een kennelijke ongegrondheid van het door appellant ingestelde beroep. Er is slechts sprake van een sollicitatieprocedure die voor appellant niet gunstig is verlopen en er zijn ook anderszins geen feiten of omstandigheden aangevoerd die de door appellant aangevoerde grond van zijn beroep kunnen ondersteunen.

5. Beslissing

De voorzitter verklaart het beroep van appellant kennelijk ongegrond.

Aldus vastgesteld op 08 februari 2010 te Wageningen door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter van de Commissie en ondertekend door de voorzitter voornoemd en mevr. mr. A.M. Melis-Grollers, griffier van de Commissie.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger
Beroepsonderwijs
ingesteld door de Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2009/031-U.2010-002

UITSpraak op het beroep van
De heer N. te H. (appellant)
tegen
*****, SVO** te H.(verweerster)

1. Het procesverloop

1.1 Bij brief van 16 december 2009, ingekomen ter griffie van de Commissie op 17 december 2009, heeft de gemachtigde van appellant beroep ingesteld bij de Commissie. Gemachtigde heeft verzocht een nadere datum te stellen voor het indienen van de inhoudelijke gronden.

1.2 De gemachtigde van appellant heeft bij schrijven, gedateerd 11 februari 2010, bij de Commissie ingekomen op 15 februari 2010, nadere stukken aan de Commissie doen toekomen.

1.3 Verweerster heeft op 29 april 2010 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.4 Gemachtigde van appellant heeft op 12 mei 2010 een reactie op dit verweerschrift aan de Commissie gezonden.

2. De Commissie heeft de zaak op 27 mei 2010 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Appellant is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde mw.mr. N.M. Raats-Weterings, werkzaam bij DAS Rechtsbijstand.

Verweerster heeft bij die gelegenheid haar standpunt nader uiteengezet bij monde van mr. M. de Vita, als gemachtigde werkzaam bij de Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs te Voorburg, alsmede L. voorzitter van verweerster.

2. Het wettelijk kader

Artikel 19, eerste lid, van de te dezen van toepassing zijnde CAO-VO 2008-2010 (hierna aan te duiden als: de CAO) bevat een limitatieve opsomming van besluiten, waartegen de werknemer in beroep kan gaan bij de Commissie, te weten:

- a. een disciplinaire maatregel;
- b. schorsing;
- c. ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, of het tijdvak waarvoor hij is benoemd, is verstreken;
- d. het direct of indirect onthouden van een promotie;
- e. de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband voor bepaalde tijd;
- f. de aanwijzing als personeelslid boven de reguliere formatie welke aanwijzing op termijn kan leiden tot ontslag;

- g. de aanwijzing van een andere instelling of andere instellingen waaraan de werknemer werkzaamheden zal verrichten;
- h. eenmalige inhouding periodieke verhoging;
- i. en overigens die zaken die bij of krachtens wet voor beroep vatbaar zijn verklaard

3. Beoordeling van het geschil

3.1 In zijn schrijven van 16 december 2009 heeft appellant aangevoerd dat zijn beroep zich richt tegen het besluit van zijn werkgever tot opheffing van zijn functie als gevolg van een organisatieverandering. Volgens appellant is dit besluit vatbaar voor beroep op grond van art. 19 lid 1 sub c,f of i van de CAO.

3.2 Appellant heeft zeer lange tijd getracht helderheid te krijgen of de brief van 8 juli 2009 als besluit moest worden gezien als een aankondiging van een toekomstige maatregel. Op 16 september 2009 is aan appellant duidelijk geworden dat er sprake was van een genomen besluit.

3.3 Appellant heeft hiertegen op 21 oktober 2009 officieel bezwaar aangetekend bij zijn werkgever. Op 25 november 2009 heeft appellant een reactie gekregen waarin niet inhoudelijk werd ingegaan op het bezwaarschrift, maar wel werd verwezen naar een Commissie van Beroep.

3.4 Verweerster verzoekt in haar verweer appellant niet ontvankelijk te verklaren in zijn beroep aangezien er geen sprake is van een voor beroep vatbaar besluit op grond van artikel 19 lid 1, sub c,f,of i van de CAO.

3.5 Met de appellant is de Commissie van oordeel dat het besluit van verweerster, zoals dat aan appellant is kenbaar gemaakt bij brief van 8 juli 2009, ziet op een organisatieverandering, als gevolg waarvan de functie van appellant is komen te vervallen. En voorts dat daarvoor de functie van senior HR adviseur zal worden ingesteld. De Commissie leest in deze brief niet (tevens) een ontslag, of een voornemen daartoe.

3.6 Artikel 19, eerste lid, van de CAO bevat een limitatieve opsomming van voor beroep vatbare besluiten. Deze bepaling van de CAO steunt op artikel 52 van de Wet op het voortgezet onderwijs en is daaraan voor wat betreft de limitatieve opsomming gelijk, met uitzondering van het bepaalde in artikel 19, eerste lid, onder i, van de CAO. Genoemd artikelonderdeel verklaart ook voor beroep vatbaar "overigens die zaken die bij of krachtens wet voor beroep vatbaar zijn verklaard".

3.7 Artikel 19, eerste lid, van de CAO juncto artikel 52 van de Wet op het voortgezet onderwijs bepalen de bevoegdheid van de Commissie. De in deze bepalingen opgesomde (voor beroep vatbare) besluiten vermelden niet een besluit inzake het opheffen van een functie in het kader van een organisatieverandering. Voorts is de Commissie niet gebleken van een wet of besluit waarbij een besluit als hier in geding voor beroep vatbaar wordt verklaard. Dit betekent, dat ook op grond van het bepaalde in artikel 19, eerste lid, onder i, van de CAO geen beroep mogelijk is.

3.8 Gelet op het vorenstaande concludeert de Commissie, dat het beroep van appellant niet-ontvankelijk is wegens het ontbreken van een voor beroep vatbaar besluit.

4. Beslissing

De commissie verklaart appellant niet-ontvankelijk in het door hem ingestelde beroep. Aldus vastgesteld op 27 mei 2010 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, mr. T. Elzenga, G. Deijs, mr. J. Douwes en mr. R.T. Steinvooort-de Groot, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger
Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2010/008-U.2010-003

UITSPRAAK op het beroep van
De heer S. te R. (appellant).
tegen

Vereniging voor Christelijk Onderwijs ***, te G.(verweerster)

1. Het procesverloop

1.1 Bij brief van 21 januari 2010, ingekomen ter griffie van de Commissie op 22 januari 2010, heeft de gemachtigde van appellant beroep ingesteld bij de Commissie. Bij brief van 2 februari 2010 heeft gemachtigde het beroep aangevuld.

1.2 Verweerster heeft op 17 maart 2010 bij schrijven van haar gemachtigde mr. M. de Vita, werkzaam bij de Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs te Voorburg, een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

2. De Commissie heeft de zaak op 27 mei 2010 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Appellant is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde mw. mr. M. Sanders, werkzaam bij ACP, de politievakorganisatie. Verweerster heeft bij die gelegenheid haar standpunt nader uiteengezet bij monde van mr. M. de Vita, voornoemd, alsmede de heer B., hoofd P&O van verweerster.

2. De standpunten van partijen.

2.1 Het standpunt van appellant.

Het standpunt van appellant komt samengevat op het volgende neer.

2.1.1 Appellant is vanaf eind augustus 2007 als onderwijsassistent werkzaam bij verweerster. Na de overeengekomen arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd (27 oktober 2007 tot 1 januari 2009) zijn partijen geen schriftelijke arbeidsovereenkomsten meer overeengekomen. De akten van benoeming voor bepaalde tijd van 24 augustus 2009, 20 oktober 2009 en 20 oktober 2009, die door verweerster zijn overgelegd, kent appellant niet. Hij heeft deze nooit gekregen. Appellant stelt derhalve dat hij op grond van artikel 8.a.2 lid 4 van de CAO VO 2008-2010 (hierna: de CAO) inmiddels in vaste dienst is gekomen.

2.1.2 Appellant stelt dat er voor de zomer 2009 van de zijde van verweerster onvoorwaardelijke toezeggingen zijn gedaan dat hij vanaf 2010 een reguliere functie als onderwijsassistent zou krijgen. Er werd op dat moment geen voorbehoud gemaakt met betrekking tot de subsidie. Die toezeggingen komen ook overeen met de brief van het UWV van 29 juni 2009 en de werkgeversverklaring van 30 juni 2009.

2.1.3 Met ingang van het nieuwe schooljaar 2009/2010 werd aan appellant medegedeeld dat vanwege het stopzetten van de subsidie zijn dienstverband zou worden (ipv werd) beëindigd per 1 augustus 2010. Per brief van 14 december 2009 werd de arbeidsovereenkomst met een opzegtermijn van drie maanden beëindigd per 1 april 2010.

2.1.4 Appellant betwist dat er geen mogelijkheden zijn om zijn functie op te nemen in de reguliere, op grond van de onderwijswetgeving bekostigde, formatie. Hij ziet niet in waarom zijn functie niet zou kunnen blijven gehandhaafd, gezien het feit dat er ook andere onderwijsassistenten in dienst zijn.

2.1.5 Appellant meent dat verweerster zich niet kan beroepen op de ontslaggrond van art 9.a.5 sub c van de CAO, zijnde "opheffing van de functie". Immers de functie van appellant is niet opgeheven. In ieder geval is appellant van mening, dat hij kan worden geplaatst in de functie van binnen de organisatie van verweerster.

2.1.6 Appellant meent dat zijn ontslag in strijd is met de Wet Gelijke Behandeling op grond van handicap of chronische ziekte (hierna WGBH/CZ) daar verweerster heeft aangegeven dat de ziekte van appellant een groot risico met zich mee zou brengen. Appellant meent dat het ontslag derhalve in strijd is met artikel 4 WGBH/CZ en daarom op grond van artikel 9 WGBH/CZ vernietigbaar is.

2.2 Het standpunt van verweerster.

Het standpunt van verweerster, zoals vervat in het bestreden besluit en nader toegelicht in het verweerschrift, luidt samengevat als volgt.

2.2.1 Appellant is per 27 oktober 2007 voor bepaalde tijd in dienst getreden van verweerster in de functie van onderwijsassistent tot 1 januari 2009. Door tussenkomst van de gemeente Groningen is hiervoor een persoonsgebonden subsidie voor appellant afgegeven. De subsidie werd bekostigd door ISD Noorderkwartier, daar appellant woonachtig is te Roden.

Verweerster heeft de arbeidsovereenkomst met appellant opgezegd wegens het eindigen van de bekostigingsgrondslag, cq. het stopzetten van de ID-subsidie door ISD Noorderkwartier. Het wegvallen van de loonkostensubsidie is voor verweerster reden om de functie van appellant op te heffen.

2.2.2. In de akte van benoeming komt de bijzondere bekostiging ook tot uitdrukking. Appellant is dus van meet af aan op de hoogte geweest van het feit dat zijn functie werd bekostigd door middel van een ID subsidie.

Verweerster betwist dat aan appellant van de zijde van verweerster een toezegging zou zijn gedaan dat hij per 1 januari 2010 voor onbepaalde tijd in dienst zou komen en stelt dat uit de brief van het UWV van 29 juni 2009 en de werkgeversverklaring van 30 juni 2009 geenszins een dergelijke toezegging valt af te leiden. Kennelijk is aan appellant gezegd dat hij in zijn huidige functie kon blijven werken, maar uit de brief blijkt niet dat appellant voor onbepaalde tijd in dienst zou worden genomen.

2.2.3. Verweerster heeft getracht de ID subsidie door ISD Noorderkwartier verlengd te krijgen, wat niet mogelijk is gebleken.

2.2.4 Binnen de bestaande formatie zijn geen relevante vacatures waarin appellant zou kunnen worden geplaatst. De door appellant genoemde functie van onderwijsassistent komt niet voor in het functiebouwwerk van verweerster. Appellant voldoet niet aan de vereisten voor de functie van docentassistent. De onderwijsassistenten die nog bij verweerster in dienst zijn worden allen bekostigd door middel van een ID-subsidieregeling van de gemeente Groningen.

2.2.5 Verweerster meent dat niet van haar verlangd kan worden appellant voor eigen rekening in dienst te houden, nu hiervoor op geen enkele wijze overheidssubsidie bestaat.

2.2.6 Verweerster ontkent ten stelligste dat zij zou hebben aangegeven dat de ziekte van appellant een te groot risico zou vormen voor werkgever. Verweerster stelt dat deze

stelling onjuist is, bezijden de waarheid en feitelijke grondslag mist. Het beroep van appelland op de artikelen 4 en 9 WGBH/CZ kan volgens verweerster dan ook niet slagen.

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 Het bestreden besluit strekt tot opzegging van het dienstverband van appelland op grond van artikel 9.a.5, onder c, van de CAO. Er is naar het oordeel van de commissie ten tijde van het bestreden besluit sprake van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd, omdat er op dat moment nog geen drie jaren waren verstreken na de aanvang van het eerste dienstverband.

3.2 Artikel 9.a.5, aanhef en onder c, van de CAO luidt (voorzoover hier van belang) als volgt:

“Opzegging van een dienstverband voor onbepaalde tijd of (tussentijdse) opzegging van een dienstverband voor bepaalde tijd kan plaatsvinden op grond van:

a.....

b.....

c. opheffing van de instelling of de dienst van de instelling of de functie, of zodanige verandering van de inrichting van het onderwijs, dat het dienstverband van de werknemer zal worden opgeheven.”

enz.....

3.3 Appelland is sinds 27 oktober 2007 voor bepaalde tijd bij verweerster in dienst als onderwijsassistent in het kader van een ID baan, waar een persoonsgebonden subsidie voor afgegeven werd. De functie is aldus gekoppeld aan de financiering op grond van genoemde regeling (de Regeling In- en Doorstroombanen). De CAO is op appelland van toepassing.

3.4 Vast staat, dat de functie van appelland niet is opgenomen in de reguliere formatie. De bekostiging van de functie van appelland geschiedt niet van rijkswege, maar vanuit de Regeling extra werkgelegenheid voor langdurig werklozen in een In- en Doorstroombaan. ISD Noorderkwartier heeft hiervoor via de gemeente Groningen gelden ter beschikking gesteld. Blijkens een besluit van het bestuur van ISD Noorderkwartier is de subsidie in 2009 volledig afgebouwd.

3.5 Naar het oordeel van de Commissie moet de opheffing van de functie van appelland geacht worden te zijn vervat in het bestreden besluit. De beoordeling van de bij dat besluit medegedeelde opzegging van het dienstverband brengt tevens mee, dat de Commissie de opheffing van de functie toetst.

3.6 Naar het oordeel van de Commissie heeft verweerster genoegzaam aannemelijk gemaakt, dat zij zich heeft ingespannen de subsidie voor appelland te behouden. Verweerster heeft ook aannemelijk gemaakt, dat de door appelland genoemde functie van onderwijsassistent niet in de reguliere formatie voorkomt. Nu er geen subsidiegelden meer binnenkomen is daarmee de grond voor het bestaan van de functie die appelland uitoefende bij verweerster komen te vervallen, derhalve is de functie komen te vervallen.

3.7 Uit hetgeen door appelland is aangevoerd met betrekking tot de aan hem gedane toezeggingen of beloften dat hij een dienstverband voor onbepaalde tijd zou krijgen dan wel een functie die in de reguliere formatie is opgenomen, is naar het oordeel van de commissie niet voldoende aannemelijk geworden dat hier sprake van zou zijn geweest.. Nu verweerster bovendien heeft bestreden dat er van harentwege toezeggingen in die zin zijn gedaan, kan dit geen grond vormen voor het gegrond verklaren van het beroep van appelland.

3.8 Naar het oordeel van de Commissie is evenmin aannemelijk gemaakt door appelland dat verweerster in strijd zou hebben gehandeld met de bepalingen van de WGBH/CZ, zodat dit niet kan bijdragen aan de gegrondheid van het beroep van appelland.

3.9 Al het vorenstaande in onderling verband en samenhang overwegende komt de Commissie tot de conclusie, dat verweerster niet op onjuiste gronden heeft besloten tot opheffing van de functie van appellant en tot opzegging van het dienstverband. Dit betekent, dat het beroep dient te worden verworpen.

4. Beslissing.

De Commissie verwerpt het door appellant ingestelde beroep.

Aldus vastgesteld op 27 mei 2010 "s-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, T. Elzenga, G. Deijs, mr. J. Douwes en mr. R.T. Steinvooort-de Groot, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger
Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2010.061-U.2010.004

UITSPRAAK op het beroep van
de heer T. te G. (appellant)
gemachtigde mevr. mr. B. Jurgens (ABVAKABO)
tegen een besluit van
de Christelijke Scholengroep *** gevestigd te G.

1. Het procesverloop

1.1. Bij brief van 7 juni 2010, ingekomen ter griffie van de Commissie op 8 juni 2010 heeft appellant beroep ingesteld bij de Commissie.

1.2. Bij het beroepsschrift is het bestreden besluit d.d. 28 april 2010 alsmede een negental akten van benoeming overgelegd.

2. De van toepassing zijnde voorschriften

Artikel 8.a.2. lid 1 van de in dit geval van toepassing zijnde CAO VO 2008-2010(hierna aan te duiden als de CAO) bepaalt:

Een dienstverband voor bepaalde tijd wordt in elk geval overeengekomen wanneer:

- a. de werknemer met een onderwijsgevende functie geen wettelijke onderwijsbevoegdheid bezit, of
- b. b.....enz.

Artikel 8.a.2 lid 7 van de CAO bepaalt: De totale duur van elkaar opvolgende dienstverbanden voor bepaalde tijd genoemd in de leden 2 tot en met 4.5.a tot en met e en 6 bedraagt ten hoogste drie jaar. Wordt het dienstverband daarna voortgezet, dan geschiedt dit voor onbepaalde tijd. enz.

Artikel 19, eerste lid, van de CAO bevat een limitatieve opsomming van besluiten, waartegen de werknemer in beroep kan gaan bij de Commissie, te weten:

- a.....
- b.....
- c.....
- d.....
- e. de beëindiging van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd,
- f..... enz.

Artikel 5 van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie geeft de voorzitter de mogelijkheid om onmiddellijk uitspraak te doen indien hij van oordeel is dat de Commissie kennelijk onbevoegd is of het beroep kennelijk niet-ontvankelijk dan wel kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond is.

3. De gronden van het beroep.

3.1 In het beroepsschrift geeft appellant aan beroep aan te tekenen tegen het besluit van de werkgever van 28 april 2010, inhoudende dat zijn verlengd tijdelijk dienstverband bij

verweerster niet meer zal worden verlengd, zodat zijn huidige tijdelijk dienstverband per 31 juli 2010 afloopt.

3.2. Appellant geeft aan dat hij vanaf 1 september 2001 bij verweerster in dienst is. Hij heeft elk jaar opnieuw aan akte van benoeming gekregen voor de duur van één jaar. De reden voor die benoeming in een tijdelijk dienstverband is (zoals vrijwel steeds in de akte van benoeming is vermeld) het feit dat appellant niet in het bezit is van de wettelijke onderwijsbevoegdheid.

3.3. Appellant beroept zich op artikel 8.a.2 lid 7 van de CAO en zegt dat hij aanspraak kan maken op een dienstverband voor onbepaalde tijd. Appellant erkent dat hij zijn bevoegdheid nog niet heeft behaald. Hij voert hiervoor aan dat hij vier jaar intensief mantelzorg heeft verleend en vervolgens zelf een periode niet "goed in zijn vel" heeft gezeten.

Volgens appellant heeft dat zijn functioneren in de school niet belemmerd.

Appellant geeft aan dat hij verwacht zijn studie in augustus 2011 te kunnen afronden.

3.4. Als het tijdelijk dienstverband nu niet verlengd wordt verliest hij niet alleen zijn baan, maar heeft hij ook geen mogelijkheden meer zijn studie af te ronden.

4. Beoordeling van het beroep

4.1. Nu het bestreden besluit spreekt van de niet-verlenging van een tijdelijk dienstverband is appellant in zijn beroep tegen dat besluit ontvankelijk op grond van artikel 19 eerste lid onder e van de CAO

4.2. Partijen zijn het niet eens over de vraag of er sprake is van een dienstverband voor onbepaalde tijd (omdat er sprake is van meer dan drie elkaar opvolgende jaren met een voor bepaalde tijd aangegane arbeidsovereenkomst).

Uit het bestreden besluit blijkt dat verweerster zich op het standpunt stelt dat er nog steeds sprake is van een tijdelijk dienstverband (dat zij op 31 juli 2010 wil doen eindigen). Appellant wijst op artikel 8.a.2.lid 7 van de CAO

4.3. Vast staat dat appellant de bevoegdheid mist voor het geven van onderwijs aan de school van verweerster. Artikel 2a van de Wet op het voortgezet onderwijs (hierna: de wet) bepaalt dat voortgezet onderwijs slechts mag worden gegeven door degene die daartoe ingevolge deze wet bevoegd is. De bevoegdheidseisen staan in artikel 33 van de wet en vormen een voorwaarde voor de bekostiging van het bijzonder schoolonderwijs. Gelet op deze bepalingen in samenhang met artikel 3.a.2 onder a van de CAO kon verweerster met appellant alleen maar een dienstverband voor bepaalde tijd overeenkomen. In artikel 8.a.2 lid 7 (waarin de driejaarstermijn wordt besproken) staat geen verwijzing naar artikel 8.a.2 lid 1 onder a. van de CAO.

4.4. Het is derhalve duidelijk dat in de arbeidsverhouding tussen appellant en verweerster nog steeds na al die jaren sprake is van een verlengd tijdelijk dienstverband.

4.4. De formele voorschriften voor de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband, met name de tijdige opzegging, zijn in acht genomen.

4.5 De materiële toetsing van een besluit tot beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband is beperkt, zoals de Commissie meermalen heeft uitgesproken (recentelijk nog in een uitspraak van 20 juni 2007 CvB. VO/HBO.2007.013- U.2007.003). Dit betekent dat een niet-verlenging niet hoeft te worden getoetst aan de voor ontslag uit een vast dienstverband geldende ontslaggronden.

4.6. Nu vast staat dat appellant niet heeft voldaan de voorwaarde van het behalen van de onderwijsbevoegdheid en er voorts niet blijkt dat verweerster in redelijkheid niet tot het niet-verlengen van het tijdelijk dienstverband heeft kunnen besluiten, dient het beroep van appellant tegen het besluit van verweerster te worden verworpen. Al het

overige van hetgeen door appellant naar voren is gebracht, heeft dan geen bespreking meer.

4.7. Zodoende oordeelt de voorzitter dat er sprake is van een kennelijke ongegrondheid van het door appellant ingestelde beroep.

5. Beslissing

De voorzitter verklaart het beroep van appellant kennelijk ongegrond.

Aldus vastgesteld op 21 juni 2010 te Wageningen door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter van de Commissie en ondertekend door de voorzitter voornoemd en mevr. mr. A.M. Melis-Grollers, griffier van de Commissie.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2010/025-U.2010-005

Uitspraak op het beroep van

Drs. F. te U. (appellant)

tegen een besluit van

Stichting voor rk, pc en Interconfessioneel Voortgezet Onderwijs, zetelend te

U.(verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 22 februari 2010 is aan appellant mededeling gedaan van het besluit van verweerster hem te schorsen op grond van artikel 9.a.6, tweede lid, van de CAO-VO 2008-2010 (hierna: de CAO) en dat het de bedoeling van verweerster is om de ontslagprocedure in gang te zetten.

1.2 Tegen dit besluit heeft appellant bij schrijven gedateerd 12 maart 2010, ingekomen bij de Commissie op 15 maart 2010, beroep bij de Commissie ingesteld.

1.3 Verweerster heeft op 21 mei 2010 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.4 De gemachtigde van appellant, mevrouw mr A. Olthof (werkzaam bij de AOOb te Utrecht), heeft de Commissie medegedeeld geen gebruik te zullen maken van de mogelijkheid het beroep toe te lichten tijdens een mondelinge behandeling. Verweerster heeft de Commissie vervolgens verzocht het beroep schriftelijk te behandelen. De Commissie heeft de zaak op 17 juni 2010 in raadkamer behandeld.

2. De van toepassing zijnde voorschriften.

In artikel 9.a.6 van de CAO zijn bepalingen vervat inzake schorsing als ordemaatregel. Dit artikel luidt als volgt:

"1. De werkgever kan de werknemer schorsen voor ten hoogste vier weken, indien dit gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is. Voordat de werknemer wordt geschorst wordt deze in de gelegenheid gesteld zijn opvattingen omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken. De opvattingen van de werknemer omtrent de schorsing worden opgenomen in de brief, waarin de schorsing wordt bevestigd.

2. Naast het bepaalde in het eerste lid van dit artikel kan de werkgever de werknemer schorsen:

a. voor de duur van de vervolging wanneer een strafrechtelijke vervolging wegens misdrijf tegen de werknemer is ingesteld,

b. tot het moment dat er sprake is van een onherroepelijk vonnis wanneer de bevoegdheid tot het geven van onderwijs is ontnomen in een nog niet onherroepelijk vonnis,

c. indien de werknemer krachtens een wettelijke maatregel van zijn vrijheid is beroofd,

d. voor de duur van maximaal zes maanden wanneer er sprake is van een voornemen tot opzegging als bedoeld in artikel 9.a.5 onder a, b en i,

e. voor de duur van de procedure tot ontbinding van het dienstverband,

f. in andere gevallen waarin het belang van de instelling dit vordert voor ten hoogste drie maanden, daaronder begrepen de termijn genoemd in lid 1. Deze termijn van drie maanden kan ten hoogste één keer met drie maanden worden verlengd.

3. Tijdens de schorsing heeft de werknemer slechts toegang tot de school na verkregen toestemming van de werkgever.

4. De schorsing wordt onverwijld ingetrokken als de grond daartoe vervalt of handhaving niet langer noodzakelijk is.

5. Ingeval geen redenen aanwezig waren die de schorsing konden dragen, zal de werkgever na overleg de werknemer naar vermogen rehabiliteren.”

Artikel 9.a.8 van de CAO – voor zover hier van belang – luidt als volgt:

“1. Het voornemen tot een besluit tot:

a.....

b. schorsing als bedoeld in artikel 9.a.6 lid 2,

c.

wordt per aangetekend schrijven aan de werknemer ter kennis gebracht, die in de gelegenheid wordt gesteld om binnen drie weken na verzending van het voornemen zijn zienswijze mondeling dan wel schriftelijk kenbaar te maken. De werknemer kan zich bij zijn verweer laten bijstaan door een raadsman.

2. Van een mondeling verstrekte zienswijze wordt een verslag gemaakt dat vervolgens ter beoordeling aan de werknemer wordt voorgelegd, die onverwijld schriftelijk en gemotiveerd meedeelt of hij al dan niet met het verslag kan instemmen.

3. De werknemer wordt van het definitieve besluit zo spoedig mogelijk na het verweer per aangetekend schrijven in kennis gesteld.”

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 Het bestreden besluit strekt tot het opleggen van schorsing als ordemaatregel op grond van artikel 9.a.6, tweede lid, van de CAO.

3.2 Appellant heeft onder meer aangevoerd, dat de voornemenprocedure van artikel 9.a.8 van de CAO niet is gevoerd en dat de brief van 22 februari 2010 niet aangetekend is verzonden. Weliswaar heeft op 17 februari 2010 een gesprek plaatsgevonden, maar appellant heeft daarbij aangegeven dat hij niet begreep waarom hij zou worden geschorst. Het was voor hem onmogelijk om systematisch over de gronden van de schorsing te spreken omdat deze hem niet schriftelijk duidelijk waren gemaakt. Het besluit van 22 februari 2010 kan dan ook naar zijn mening niet in stand blijven.

3.3. Verweerster erkent dat er geen schriftelijke (en aangetekend verzonden) mededeling van het voornemen tot schorsing is gedaan. Naar de mening van verweerster is appellant echter door dit naar haar oordeel louter formele verzuim niet op enigerlei wijze in zijn belangen geschaad. Immers, in januari en februari 2010 hebben gesprekken met appellant plaatsgevonden over zijn functioneren. Daarbij was hem – onder meer op 29 januari 2010 – medegedeeld, dat door de school zeer zwaar werd getild aan een voorval op 25 januari 2010. Op 15 februari 2010 is appellant medegedeeld dat de school voornemens was over te gaan tot schorsing. Op 17 februari 2010 heeft appellant ruimschoots de gelegenheid gekregen zijn zienswijze over de voorgenomen schorsing naar voren te brengen. Hij had er niet veel meer aan toe te voegen, behalve dat hij zich niet in de klachten en voorgehouden incidenten herkende.

3.4 De Commissie stelt vast, dat verweerster het voornemen tot schorsing niet schriftelijk aan appellant ter kennis heeft gebracht. Aldus heeft verweerster in strijd met de tekst van artikel 9.a.8, eerste lid, van de CAO gehandeld. Verweerster heeft hem ook niet in de gelegenheid gesteld om binnen drie weken na mededeling van het voornemen zijn zienswijze mondeling dan wel schriftelijk kenbaar te maken. Weliswaar is door de schoolleiding in een gesprek aan appellant het voornemen tot schorsing medegedeeld, doch ook dat gesprek is niet gevoerd op basis van een schriftelijk geformuleerd voornemen, zodat voor appellant de grondslagen van het voorgenomen besluit duidelijk

hadden kunnen zijn. Evenmin is appellant de gelegenheid gegeven zich door een raadsman te laten bijstaan, zoals artikel 9.a.8, eerste lid, van de CAO voorschrijft. De bijstand van een raadsman is een belangrijke procedurele waarborg in het kader van het bestrijden van een voornemen tot schorsing, evenals de eis van een schriftelijk kenbaar gemaakt voornemen. Dit klemmt te meer in een geval als het onderhavige, waarin de gronden van de schorsing kennelijk niet duidelijk zijn voor appellant en hij zich niet herkent in de grieven van verweerster.

De Commissie voegt hieraan nog toe, dat verweerster ook niet duidelijk heeft gemaakt op welk onderdeel van artikel 9.a.6, eerste lid, van de CAO zij de schorsing baseert. Weliswaar spreekt verweerster in het schrijven van 22 februari 2010 over haar bedoeling de ontslagprocedure te starten, maar in artikel 9.a.6, eerste lid, wordt het woord ontslag niet gebruikt. Er wordt gesproken over opzegging en ontbinding. Dat zijn twee verschillende procedures.

Voorts acht de Commissie het van belang, dat het gesprek van 17 februari 2010, waar kennelijk het voornemen tot schorsing is medegedeeld, niet is gevoerd door degene die het besluit van 22 februari 2010 heeft genomen en dat er geen verslag is gemaakt van het gesprek van 17 februari 2010. Indien al dat gesprek zou kunnen worden aangemerkt als verweergesprek, dan kon degene die een definitief besluit moest nemen, bij afwezigheid van een gespreksverslag geen kennis nemen van hetgeen is gezegd in dat gesprek en de instemming van de werknemer met het verslag. De Commissie wijst in dit verband op het bepaalde in artikel 9.a.8, tweede lid, van de CAO. Ook de inhoud van deze – niet nageleefde – bepaling is een waarborg in een schorsingsprocedure.

3.5 Gelet op het vorenstaande concludeert de Commissie dat het bestreden besluit is genomen in strijd met het bepaalde in artikel 9.a.8, eerste en tweede lid, van de CAO, om de redenen zoals hiervoor nader omschreven. Dit besluit komt dan ook in aanmerking om te worden vernietigd.

4. Beslissing.

De Commissie vernietigt het besluit van verweerster van 22 februari 2010.

Aldus vastgesteld op 17 juni 2010 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, mr. J. Douwes, mr. Th. Geurts, mr. H. Pieffers en mr. R.T. Steinvoot-de Groot, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.M. Melis-Gröllers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger
Beroepsonderwijs
ingesteld door de Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2010.002-2010.006

Uitspraak op het beroep van
Mevrouw J. *** te A. (appellante)
tegen een besluit van
de Stichting Interconfessioneel (rk/pc) Voortgezet Onderwijs ***, zetelend te
B.(verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 27 november 2009 heeft mevrouw J. , sectordirecteur van het onder verweerster ressorterende ***college te ***, appellante namens de directie van de school mededeling gedaan van het voornemen van de directie het dienstverband met haar per 1 januari 2010 te beëindigen. Daarbij is appellante in de gelegenheid gesteld haar zienswijze tegen het voornemen binnen drie weken kenbaar te maken aan de rector van de school. Bij brief van 18 december 2009 heeft de voorzitter van verweerster, drs. H., appellante gewezen op de mogelijkheid beroep in te stellen bij de Commissie, onder vermelding van het adres.

1.2 Tegen dit schrijven van 27 november 2009 heeft mr. J.L. Aarts, werkzaam bij de AOb te Utrecht, bij brief gedateerd 5 januari 2010, blijkens het poststempel verzonden op diezelfde dag, namens appellante beroep ingesteld bij de Commissie. Ook appellante zelf heeft beroep bij de Commissie ingesteld, en wel bij brief van 6 januari 2010. Bij brief van 13 januari 2010 heeft mr. Aarts, voornoemd, zich teruggetrokken als gemachtigde in het beroep.

1.3 Bij schrijven van 7 januari 2010 heeft de voorzitter van verweerster appellante medegedeeld, dat het besluit van 27 november 2009 inzake de beëindiging van het dienstverband is ingetrokken. Voorts heeft hij het voornemen van verweerster kenbaar gemaakt om per 1 maart 2010 tot ontslag over te gaan wegens onbekwaamheid of ongeschiktheid voor de door appellante uitgeoefende functie (artikel 9.a.5 van de CAO-VO 2008-2010). Appellante wordt voorts in de gelegenheid gesteld binnen drie weken haar zienswijze kenbaar te maken.

1.4 Appellante heeft bij brief van 26 januari 2010 haar zienswijze over het voorgenomen ontslag aan de voorzitter van verweerster kenbaar gemaakt.

1.5 Bij schrijven van 28 januari 2010 heeft drs. H., voornoemd, appellante medegedeeld dat verweerster het voornemen tot ontslag zal uitvoeren per 1 maart 2010.

1.6 Appellante heeft bij brief gedateerd 10 maart 2010, blijkens het poststempel verzonden op 11 maart 2010, beroep bij de Commissie ingesteld tegen het ontslagbesluit van 28 januari 2010.

1.7 Verweerster heeft bij schrijven van 7 april 2010 en van 28 april 2010 van haar gemachtigde mevrouw mr. M.S van Hien, werkzaam bij de KBVO te Den Haag, een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.8 Bij brief van 29 april 2010 heeft appellante nog een aanvullend stuk aan de Commissie gezonden.

1.9 De Commissie heeft de zaak op 17 juni 2010 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld, alwaar verweerster haar standpunt nader heeft uiteengezet bij monde van mr. Van Hien, voornoemd, en mevrouw J., voornoemd.

Enkele uren voor de zitting heeft appellante de griffier telefonisch verzocht om uitstel in verband met lichamelijke klachten. De griffier heeft appellante medegedeeld, dat zij zou overleggen met de voorzitter van de Commissie. Hierna heeft de griffier appellante getracht telefonisch te bereiken. Dat is niet gelukt, waarna de griffier het antwoordapparaat van appellante heeft ingesproken met de dringende boodschap zo spoedig mogelijk terug te bellen. De griffier heeft echter geen reactie ontvangen. De Commissie is van oordeel, dat zij over voldoende informatie beschikt en heeft de zitting derhalve doorgang laten vinden.

2. De standpunten van partijen.

2.1 Het standpunt van appellante.

Samengevat en voor zover van belang komt het standpunt van appellante, zoals verwoord in de stukken, neer op het volgende.

2.1.1 Het besluit van 27 november 2009.

Dit is geen ontslagbesluit, maar een voornemen tot ontslag. De gelegenheid moet worden geboden verweer te voeren. Dat is niet gebeurd. Ook om andere reden is dit besluit onjuist, nu het onbevoegd is genomen. Niet de sectordirecteur, maar het bestuur had het besluit moeten nemen.

2.1.2 Het besluit van 28 januari 2010.

2.1.2.1 Appellante is van mening, dat zij in de loop van het schooljaar vooruitgang heeft geboekt. Weliswaar waren er nog verbeterpunten, maar er is geen reden om aan te nemen, dat deze niet met succes konden worden aangepakt. De externe begeleiding had daaraan een verdere bijdrage kunnen leveren. Door het ontslag is dit onmogelijk geworden. Al met al vindt appellante dat de werkgever haar onvoldoende tijd heeft gegund om de begeleiding effect te laten sorteren. Daarbij speelt ook een rol, dat er moeilijke leerlingen waren, met wie ook andere docenten moeite hadden.

2.1.2.2 Appellante voelt zich "in de maling genomen" door de gang van zaken op 13 november 2009. Zij heeft toen in goed vertrouwen het verslag van het gesprek dat op die dag heeft plaatsgevonden, getekend. Daarbij heeft zij ingestemd met minder uren en dus minder salaris. De sectordirecteur vond de teruggang in uren een goede beslissing; appellante zou dan de gelegenheid krijgen zich op de overgebleven klassen te concentreren. Nu echter al op 27 november 2009 het voornemen tot ontslag is genomen, is daar niets van terecht kunnen komen. Het vertrouwen van appellante is door deze gang van zaken geschaad. Zij is dan ook van mening, dat zij tot 31 juli 2010, het aanvankelijke einde van haar dienstverband, recht heeft op salaris.

2.2 Het standpunt van verweerster.

2.2.1 Het standpunt van verweerster, zoals neergelegd in de stukken en ter zitting toegelicht, komt op het volgende neer.

2.2.1.1 De uiteindelijke reden voor het ontslag is dat naar het oordeel van verweerster het perspectief ontbrak dat de lessen van appellante in de rest van het schooljaar zouden kunnen voldoen aan minimale criteria van basiskwaliteit. Op een aantal punten was het functioneren van appellante onvoldoende. Ook een uitvoerig begeleidingstraject – veel uitvoeriger dan gebruikelijk bij startende docenten – heeft dit niet kunnen verbeteren.

2.2.1.2 Na de herfstvakantie is na uitdrukkelijke signalen van ouders en leerlingen besloten dat appellante geen les meer zou geven in een derde klas omdat de situatie in die klas niet meer terug te brengen was tot een aanvaardbaar niveau. Appellante heeft met een vermindering van de omvang van haar aanstelling ingestemd. Eind november 2009 verslechterde de situatie in de eerste klassen. De lessen van appellante konden alleen op een acceptabele manier verlopen als een andere schoolfunctionaris aanwezig

was om de orde te bewaken. Die aanwezigheid is niet altijd mogelijk. Bovendien is het de bedoeling dat een docent op eigen kracht de lessen kan geven.

3. De toepasselijke voorschriften.

Ingevolge artikel 19, eerste lid, van de toepasselijke CAO-VO 2008-2010 (hierna te noemen: de CAO) kan de werknemer in beroep gaan bij de Commissie van Beroep waarbij de werkgever is aangesloten tegen in dit artikellid limitatief genoemde door de werkgever genomen besluiten.

In deze zaak is van belang het in artikel 19, eerste lid, onder c, van de CAO genoemde besluit, te weten: ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, of het tijdvak waarvoor hij is benoemd, is verstreken.

Ingevolge het bepaalde in artikel 9.a.1, eerste lid, van de CAO kan een (verlengd) dienstverband voor bepaalde tijd tussentijds worden beëindigd.

Voor zover hier van belang bepaalt artikel 9.a.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de CAO, dat het tussentijds beëindigen van een (verlengd) dienstverband voor bepaalde tijd geschiedt door opzegging.

Op grond van artikel 9.a.5, aanhef en onder b, van de CAO (voor zover hier van belang) kan tussentijdse opzegging van een dienstverband voor bepaalde tijd plaatsvinden op grond van onbekwaamheid of ongeschiktheid van de werknemer voor de door hem uitgeoefende functie, uit andere hoofde dan genoemd onder e. Het onder e bepaalde ziet op ongeschiktheid op grond van ziekten of gebreken. Daarvan is hier geen sprake.

4. Beoordeling van het geschil.

4.1 Het schrijven van 27 november 2009.

Voor zover het beroep is gericht tegen het schrijven van 27 november 2009 oordeelt de Commissie als volgt. In dit schrijven is een voornemen tot ontslag vervat. Een voornemen tot ontslag valt niet onder de in artikel 19, eerste lid, van de CAO genoemde voor beroep vatbare besluiten. Dit betekent, dat appellante niet-ontvankelijk moet worden verklaard in haar beroep tegen het schrijven van 27 november 2009.

De Commissie merkt ten overvloede nog op, dat verweerster het voornemen heeft ingetrokken.

4.2 Het besluit van 28 januari 2010.

4.2.1 Dit besluit strekt tot het tussentijds opzeggen van het dienstverband van appellante per 1 maart 2010 op grond van het bepaalde in artikel 9.a.5, eerste lid, aanhef en onder b, van de CAO.

4.2.2 Appellante is met ingang van 22 september 2009 benoemd tot docent in een tijdelijk dienstverband tot en met 31 juli 2010 aan het ***college te ***. Zij is belast met het geven van les in het vak wiskunde. Appellante heeft in de voormalige Sovjet-Unie een diploma gehaald waarmee zij als tweedegraads bevoegd docent wiskunde werkzaam kan zijn.

4.2.3 Verweerster stelt zich primair op het standpunt, dat tussentijdse beëindiging van een eerste dienstverband voor bepaalde tijd buiten de limitatieve opsomming van artikel 19, eerste lid, van de CAO valt.

De Commissie kan verweerster hierin niet volgen. Tussentijdse beëindiging van een dienstverband voor bepaalde tijd dient te worden aangemerkt als ontslag voordat het tijdvak waarvoor de werknemer is benoemd, is verstreken. Op grond van artikel 19, eerste lid, aanhef en onder c, van de CAO is dat een voor beroep vatbaar besluit als bedoeld in dat artikelonderdeel.

4.2.4 Het standpunt van verweerster komt er voorts op neer, dat appellante niet over voldoende competenties als docent beschikt. Ondanks begeleiding waren onvoldoende verbeteringen waar te nemen. Appellante bestrijdt dit.

4.2.5 Gelet op de stukken en het ter zitting verhandelde gaat de Commissie uit van de volgende vaststaande feiten en omstandigheden. Appellante is intensief begeleid. Er hebben veel lesbezoeken plaatsgevonden: 30 september, 6 oktober, 27 oktober, 6 november (twee op die dag), 10 november, 20 november en 4 december 2009. Deze zijn ook met appellante besproken. Onder meer door de woordkeuze en de zinsopbouw begrepen leerlingen appellante niet. De vertaling van wiskundige termen verliep vaak problematisch. De moeilijkheden leken zich voornamelijk te concentreren bij een bepaalde – derde – klas. Tijdens een gesprek tussen de schoolleiding en appellante op 13 november 2009 werd afgesproken dat appellante deze klas geen les meer zou geven. Zij heeft de vier lessen van die klas ingeleverd, tegen evenredige vermindering van salaris. Appellante hoefde hierna alleen drie eerste klassen les te geven. De bedoeling was, dat zij daardoor meer gelegenheid had haar lessen voor te bereiden. Tussen 16 november 2009 en 16 december 2009 werd de situatie in de klassen echter steeds chaotischer. Directieleden en collega's moesten steeds vaker ingrijpen in de lessen van appellante. Zij vroeg zelf ook om hulp. Uit dit laatste blijkt naar het oordeel van de Commissie, dat appellante zelf ook het gevoel had dat een en ander niet goed ging.

4.2.6 Nu ondanks een intensieve begeleiding geen wezenlijke verbetering optrad in het lesgeven van appellante, kon naar het oordeel van de Commissie verweerster zich in redelijkheid op het standpunt stellen, dat appellante onbekwaam of ongeschikt is voor de functie van docent.

De Commissie vraagt zich overigens wel af, of verweerster bij de sollicitatieprocedure niet had kunnen voorzien dat het moeilijk zou zijn voor appellante om zich staande te houden bij het lesgeven, gezien de taal. Het laten geven van een proefles had op dit punt duidelijkheid kunnen scheppen. Wat daar ook van zij, dit doet niet af aan het door de Commissie niet onredelijk geachte standpunt van verweerster inzake onbekwaamheid of ongeschiktheid.

4.2.7 Gelet op het vorenstaande kan het ontslag worden gedragen door de grond genoemd in artikel 9.a.5, eerste lid, onder b, van de CAO. Ook overigens is niet gebleken, dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking zou komen. Dit betekent dat er ook geen grond is voor toewijzing van het verzoek van appellante het salaris uit te betalen tot en met 31 juli 2010. Het beroep tegen het besluit van 28 januari 2010 dient te worden verworpen.

5. Beslissing.

De Commissie:

- verklaart appellante niet-ontvankelijk in haar beroep tegen het schrijven van 27 november 2009;
- verwerpt het beroep tegen het besluit van 28 januari 2010.

Aldus vastgesteld op 17 juni 2010 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, mr. J. Douwes, mr. Th. Geurts, mr. H. Pieffers en mr. R.T. Steinvoot-de Groot, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2010/100-U.2010-07

UITSPRAAK op het beroep van
De heer G. te 's G. (appellant)
tegen

Vereniging voor Christelijk Voortgezet Onderwijs ***, te P. (verweerster).

1. Het procesverloop

1.1 Bij brief van 12 juli 2010, ingekomen ter griffie van de Commissie op 15 juli 2010, heeft appellant beroep ingesteld bij de Commissie. Hij heeft daarbij gevraagd zo mogelijk een voorlopige voorziening te geven

1.2 Verweerster heeft op 12 augustus 2010 bij schrijven van haar gemachtigde, mr. P.J.M. Dijkmans, werkzaam bij de Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs te Voorburg bij wijze van verweer 27 produkties overgelegd ten behoeve van de zitting.

2. Aanvankelijk is getracht een zitting te beleggen om het verzoek tot het geven van een voorlopige voorziening te behandelen. Daartoe was eerst op 9 augustus 2010 en later op 16 augustus 2010 een zitting gepland. Beide keren kon die zitting geen doorgang vinden wegens omstandigheden aan de zijde van verweerster respectievelijk appellant en zodoende heeft de Commissie de zaak (in volle omvang) op 6 september 2010 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Appellant is verschenen, vergezeld van de heer Van der Linden.

Verweerster heeft bij die gelegenheid haar standpunt nader uiteengezet bij monde van mr. P.J.M. Dijkmans, voornoemd alsmede drs K., algemeen directeur van verweerster.

2. De standpunten van partijen.

A. Het standpunt van appellant.

Het standpunt van appellant komt samengevat op het volgende neer.

Appellant is ongeveer tien jaar als docent metaaltechniek in dienst bij verweerster. Hij is gedurende die tijd ook altijd mentor geweest van de 4e klassen. In het afgelopen jaar is volgens appellant de werksfeer verslechterd omdat van de zijde van verweerster erop werd aangedrongen dat hij met FPU zou gaan. De schoolleiding is argumenten gaan zoeken om zijn disfunctioneren aan te tonen en heeft in een brief van 8 juni 2010 eenzijdig het takenpakket van appellant aangepast. Appellant vindt dat daardoor zijn functie is uitgehold en uitgekleeft, zodat er nog nauwelijks van enig relevant inhoudelijk functioneren als docent kan worden gesproken.

In de brief van 8 juni 2010 wordt gesteld dat de taak van appellant in het schooljaar 2010-2011 uitsluitend zal bestaan uit:

- a. het geven van praktijklessen metaaltechniek;
- b. het verzorgen van lessen op het Lokaal Onderwijs Centrum(LOC) gedurende een dag per week;

- c. het toezicht houden op het techniekplein;
- d. zonedig het geven van lessen lassen bij de Technische Avondschool in Kinderdijk.

Appellant is ontheven van zijn mentoraatstaken en zal niet langer theorielessen geven.

B. Het standpunt van verweerster

Het standpunt van verweerster zoals neergelegd in de overgelegde produkties en nader aangevuld ter zitting luidt samengevat als volgt. Er zijn in de afgelopen jaren met appellant vele gesprekken gevoerd met betrekking tot zijn functioneren als docent. Er zijn verbetertrajecten in gang gezet, echter zonder resultaat. Dat functioneren van appellant als docent voldoet volgens verweerster niet aan de professionele eisen die aan de functie van docent gesteld worden en daarom is na een gesprek van de directeur en de sectordirecteur met appellant op 22 april 2010 de taakhoud van appellant aangepast, zoals beschreven in de brief van 8 juni 2010. Ter zitting heeft verweerster aangegeven dat het in die brief onder d. genoemde punt (het zonedig geven van lessen lassen bij de Technische Avondschool in Kinderdijk) is vervallen, zodat alleen de onder a t/m c punten nog aan de orde zijn. Naar de mening van verweersters is er voor appellant geen beroepsmogelijkheid in dit geval.

3. Beoordeling van het geschil.

In artikel 19 van de CAO voor het Voortgezet Onderwijs 2008-2010 staat in lid 1 onder de punten a tot en met i een limitatieve opsomming van de besluiten van een werkgever waartegen een werknemer bij de Commissie van Beroep in beroep kan gaan.

In deze opsomming staat niet vermeld de eenzijdige wijziging van het takenpakket van een docent, zodat de vraag is of appellant wel ontvankelijk kan zijn in zijn beroep. Zonder meer is duidelijk dat de onder de punten a en c in de brief van 8 juni 2010 genoemde werkzaamheden tot de docentfunctie behoren. Ter zitting is de vraag aan de orde geweest of het onder punt b. van die brief genoemde verzorgen van lessen op een Lokaal Onderwijs Centrum (LOC) mogelijk kan vallen onder punt g. van de in artikel 19 gegeven opsomming: *de aanwijzing van een andere instelling of andere instellingen waaraan de werknemer werkzaamheden zal verrichten.*

Ter zitting kon worden vastgesteld dat dit Lokaal Onderwijs Centrum een samenwerkingsverband is waarin verweerster participeert met een aantal andere onderwijsinstellingen, zodat leerlingen in dat centrum gebruik kunnen maken van faciliteiten die hun eigen school niet of niet voldoende heeft.

Dit LOC is echter niet een aparte instelling zoals in de begripsbepalingen van artikel 1 van de CAO is bedoeld: een school voor voortgezet onderwijs..., zodat er geen sprake is van een andere instelling zoals bedoeld in artikel 19 onder g van de CAO

Derhalve komt de Commissie tot het oordeel dat appellant in zijn beroep niet ontvankelijk moet worden verklaard, omdat hetgeen hij in zijn beroep aanvoert niet valt onder de in artikel 19 CAO gegeven beroepsmogelijkheden.

4. Beslissing.

De Commissie verklaart appellant niet ontvankelijk in het door hem ingestelde beroep. Aldus vastgesteld op 6 september 2010 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, G. Deijns, mr. J. Douwes en mr. R.T. Steinvoort-de Groot, leden, en getekend door de voorzitter en griffier.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2010.106-U.2010.08

UITSPRAAK op het beroep van
drs. V.j te V.l (appellant)
tegen een besluit van
de Stichting voor Christelijk Voortgezet Onderwijs *** zetelend te V. (verweerster).

1. Het procesverloop

1.1 Bij schrijven van 18 juni 2010 heeft K., voorzitter van het College van Bestuur van het van verweerster uitgaande *** College te V. (hierna: de school), appellant mededeling gedaan van het besluit het dienstverband van appellant ingevolge artikel 9.a.5, onder d, van de geldende CAO met ingang van 1 oktober 2010 te beëindigen.

1.2 Tegen dit besluit heeft appellant bij schrijven gedateerd 29 juli 2010, blijkens het poststempel verzonden op 29 juli 2010, ingekomen bij de Commissie op 2 augustus 2010, beroep bij de Commissie ingesteld.

1.3 Verweerster heeft bij schrijven van 31 augustus 2010 een verweerschrift bij de Commissie ingediend. Appellant heeft hierop bij brief van 14 september 2010 gereageerd.

1.4 De Commissie heeft de zaak op 11 oktober 2010 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader toegelicht, appellant bijgestaan door mevrouw mr. M. van Helden, werkzaam bij de Reformatorische Maatschappelijke Unie te Veenendaal, en verweerster vertegenwoordigd door mr. C.J. Verhaart, werkzaam bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Woerden, alsmede K., voornoemd.

2. De standpunten van partijen

2.1 Het standpunt van appellant

Samengevat komt het standpunt van appellant op het volgende neer.

2.1.1 Het bestreden besluit is niet op de in artikel 9.a.3, eerste lid, van de CAO voorgeschreven wijze overhandigd. Voorts is in strijd met artikel 19, tweede lid, van de CAO het bestreden besluit niet bij aangetekend schrijven onder vermelding van het juiste adres van de Commissie meegedeeld. Een en ander getuigt van grote onzorgvuldigheid.

2.1.2 Het ontslagbesluit zelf noemt als reden voor het ontslag dat er geen passende vacature is. In de begeleidende brief echter wordt als reden aangegeven dat het verzoek om verlenging van het buitengewoon verlof is afgewezen.

2.1.3 Appellant bestrijdt dat is komen vast te staan, dat er geen passende vacature is binnen de school per 1 augustus 2010 of kort daarna. Verweerster heeft geen vacature-overzicht getoond. Appellant heeft sterk de indruk, dat verweerster ook geen enkele moeite heeft gedaan om te zoeken naar een passende vacature. Een wel bestaande vacature voor het vak maatschappijleer, waarvoor appellant bevoegd is, heeft verweerster in juni 2010 ingevuld door benoeming van een onbevoegde docent. De 2

stelling van verweerster in het verweerschrift, dat moet worden getwijfeld aan de vakbekwaamheid van appellant voor het vak maatschappijleer vanwege de voortdurende ontwikkeling van dit vak, is ongemotiveerd nu er geen enkel onderzoek op dit punt is gedaan.

2.1.4 Appellant bestrijdt het argument van verweerster, dat in de periode van buitengewoon verlof de afstand tussen hem en zijn oorspronkelijke werkkring is vergroot en dat hij geen deelgenoot is geweest van de ontwikkeling van cultuur en sfeer binnen de school. Via zijn netwerk heeft hij contact gehouden met zijn voormalige collega's. Het argument van afstand zou overigens ook gelden voor beginnende, van elders komende docenten.

2.1.5 Het geven van ontslag is een discretionaire bevoegdheid van verweerster. Het al dan niet verlenen van buitengewoon verlof had wel moeten worden meegewogen. Als verweerster het verzoek van appellant om verlenging van het buitengewone verlof zou hebben ingewilligd, zou er geen probleem zijn geweest en zou het nemen van een ontslagbesluit niet nodig zijn geweest. Nadere motivering van het ontslagbesluit was noodzakelijk geweest.

2.1.6 Het is onzorgvuldig, dat verweerster voor het nemen van het ontslagbesluit niet het personeelsdossier van appellant heeft geraadpleegd. Dan had verweerster kunnen vaststellen, dat hij, naast de eerste-graadsbevoegdheid voor Nederlands, ook beschikte over een tweede -graadsbevoegdheid voor maatschappijleer en geschiedenis.

2.1.7 Achter de onzorgvuldige besluitvorming gaat volgens appellant onwil schuil. Het is voorts onbehoorlijk tegenover een personeelslid, dat 17 jaar naar volle tevredenheid heeft gefunctioneerd.

2.1.8 Door direct te kiezen voor een ontslagprocedure heeft verweerster de onderlinge verhouding onder druk gezet.

2.2 Het standpunt van verweerster

2.2.1 In het ontslagbesluit heeft verweerster – onder verwijzing naar artikel 9.a.5, onder d, van de CAO - overwogen, dat er op het moment van het nemen van het besluit en op 1 augustus 2010 geen passende vacature op de school aanwezig is. Ook zal binnen afzienbare tijd na 1 augustus 2010 geen passende vacature op de school ontstaan. Om die reden kan naar de mening van verweerster het dienstverband van appellant niet in stand blijven.

De toelichting op dit besluit, zoals in het verweerschrift en ter zitting gegeven, komt samengevat neer op het volgende.

2.2.2 Verweerster erkent de gebreken bij de toezending van het bestreden besluit. Deze doen aan de geldigheid van dat besluit niet af. Bovendien is appellant er niet door geschaad.

2.2.3 Verweerster wijst erop, dat het buitengewoon verlof van appellant van rechtswege afliep met ingang van het nieuwe schooljaar. Zij moest derhalve onderzoeken of er een passende vacature was op de school. De enige vacature in het vak Nederlands was al in april 2010 vervuld, toen appellant zich nog niet had gemeld bij verweerster om het einde van zijn buitengewoon (politiek) verlof te bespreken. Omdat verweerster vervolgens naar aanleiding van het verzoek van appellant om verlenging van zijn verlof negatief had beslist, restte verweerster niets anders dan een ontslagbesluit te nemen bij gebrek aan passende vacatures.

2.2.4 Verweerster erkent, dat bij het nemen van het bestreden besluit geen rekening is gehouden met de bevoegdheid van appellant voor maatschappijleer en geschiedenis. Appellant had er echter ook geen melding van gemaakt tijdens het gesprek op 3 juni 2010 met de voorzitter van het College van Bestuur. Er was toen alleen gesproken over het feit, dat hij werkzaam was geweest als lid van het managementteam in de functie

van teamleider en leraar Nederlands. Appellant had bij die gelegenheid meegedeeld, dat hij zich het komende jaar wilde oriënteren op werkzaamheden buiten het onderwijs en dat hij daarom verlenging van zijn buitengewoon verlof wenste. Gelet hierop en gelet op het feit, dat er geen vacature Nederlands op de school was en ook geen vacature binnen de directie, heeft de school besloten appellant ontslag te verlenen. Er is niet meer gezocht in het personeelsdossier van appellant.

2.2.5 Indien ten tijde van het nemen van het bestreden besluit wel bekend was geweest dat appellant nog in het bezit was van andere bevoegdheden, had dit niet geleid tot een ander besluit. De bevoegdheid voor maatschappijleer is een tweede-graadsbevoegdheid en die voor geschiedenis een "bijbevoegdheid" ingevolge artikel 114 Overgangswet WVO. Voor de vacature maatschappijleer was een eerste-graadsbevoegdheid nodig.

Verweerster voert als beleid om in beginsel alleen volledig bevoegde docenten aan te stellen. De docent die is benoemd in de vacature maatschappijleer hoopt binnen zeer afzienbare tijd haar eerste-graadsbevoegdheid te behalen. Haar benoeming was op 3 juni 2010 al zo goed als rond.

3. De van toepassing zijnde voorschriften

Ten tijde van het nemen van het bestreden besluit gold de CAO-VO 2008-2010 (hierna te noemen: de CAO).

Ingevolge artikel 9.a.3, eerste lid, van de CAO dient opzegging door de werkgever c.q. de werknemer bij aangetekend schrijven dan wel bij brief, die tegen een ontvangstbewijs middellijk dan wel onmiddellijk is overhandigd, en met redenen omkleed te geschieden met inachtneming van de geldende opzeggingstermijn.

Artikel 9.a.5, aanhef en onder d, van de CAO (voor zover hier van belang) bepaalt dat opzegging van een dienstverband voor onbepaalde tijd kan plaatsvinden op grond van het feit dat na afloop van lang buitengewoon verlof de werknemer bij gebrek aan een vacature niet in actieve dienst bij de werkgever kan worden herplaatst.

Op grond van art.15.3 van de CAO kan de werkgever aan de werknemer op diens verzoek voor het geheel of een deel van zijn werkzaamheden lang buitengewoon verlof verlenen. Dit verlof wordt verleend zonder behoud van bezoldiging.

Ingevolge artikel 15.5, tweede lid, van de CAO (voor zover hier van belang) verleent de werkgever de werknemer die de functie van wethouder aanvaardt op diens verzoek voor het geheel of voor een deel van zijn werkzaamheden lang buitengewoon verlof zonder behoud van bezoldiging.

Artikel 15.5, derde lid, van de CAO bepaalt, dat beëindiging van het buitengewoon verlof geschiedt met ingang van het nieuwe schooljaar.

In artikel 19, eerste lid, van de CAO worden de voor beroep vatbare besluiten opgesomd. In deze zaak gaat het om het onder c genoemde besluit houdende ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat de werknemer de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt.

Artikel 19, tweede lid, van de CAO bepaalt, dat de werkgever de werknemer bij aangetekend schrijven mededeelt, dat de werknemer in de gelegenheid is om in beroep te komen bij de Commissie van Beroep, onder vermelding van het adres van de betrokken commissie en de termijn binnen welke beroep openstaat.

4. Beoordeling van het geschil

4.1 Het bestreden besluit houdt in, dat het dienstverband van appellant met ingang van 1 oktober 2010 wordt beëindigd omdat geen vacature beschikbaar is.

4.2 Hoewel verweerster – naar zij ook heeft erkend – ten aanzien van de bekendmaking van het bestreden besluit in strijd met de artikelen 9.a.3, eerste lid, en 19, tweede lid, van de CAO heeft gehandeld, is de Commissie van oordeel, dat deze gebreken in dit

geval niet behoeven te leiden tot vernietiging van het bestreden besluit, aangezien appellant tijdig en op het juiste adres beroep heeft ingesteld. Hij is derhalve niet geschaad door deze formele gebreken.

4.3 Bij besluit van 17 mei 2002 heeft verweester appellant met ingang van 17 mei 2002 lang buitengewoon verlof verleend in verband met zijn benoeming tot wethouder van de gemeente Veenendaal. In 2006 heeft verweester appellant lang buitengewoon verlof verleend in verband met zijn benoeming tot wethouder van Barneveld. Dit wethouderschap is in mei 2010 niet gecontinueerd. Vast staat, dat het verzoek van appellant om verlenging van het buitengewoon verlof niet is ingewilligd. Dit verlof eindigde derhalve per 1 augustus 2010. Tegen het niet verlengen van buitengewoon verlof staat ingevolge artikel 19, eerste lid, van de CAO geen beroep open.

4.4 Ten aanzien van de vraag, of verweester op goede gronden het standpunt heeft kunnen innemen, dat appellant na afloop van het lang buitengewoon verlof bij gebrek aan een vacature niet in actieve dienst bij de werkgever kon worden herplaatst, overweegt de Commissie het volgende.

4.4.1 Op 3 juni 2010 heeft appellant zich gemeld bij de voorzitter van het College van Bestuur met de mededeling, dat zijn wethoudersfunctie is beëindigd. Vast is komen te staan, dat bij die gelegenheid door genoemde voorzitter is gesteld, dat er geen vacature voor het vak Nederlands was. In zijn brief van 11 juni 2010, waarin hij in vervolg op het genoemde gesprek op 3 juni 2010 heeft verzocht om hem nog voor een jaar buitengewoon verlof op grond van artikel 15.3 van de CAO te verlenen omdat hij zichzelf graag een jaar de tijd gunt om te zoeken naar functies buiten het onderwijs, verwijst appellant ook naar de conclusie van de voorzitter van het College van Bestuur dat hij niet beschikt over passende functies. Tussen partijen staat vast, dat er geen vacature in het managementteam was. 4.4.2 Vast staat, dat verweester voorafgaand aan het nemen van het bestreden besluit niet het personeelsdossier van appellant heeft geraadpleegd. Indien verweester dit wel zou hebben gedaan, zou zij hebben kunnen constateren, dat appellant nog een bevoegdheid voor maatschappijleer en geschiedenis had. Appellant heeft echter deze bevoegdheden op 3 juni 2010 ook niet naar voren gebracht, hetgeen ter zitting door appellant is erkend. Hoewel van verweester een grotere zorgvuldigheid had mogen worden verwacht alvorens zij gebruik maakte van haar bevoegdheid tot het verlenen van ontslag, kan naar het oordeel van de Commissie niet worden staande gehouden, dat dit gebrek tot vernietiging van het bestreden besluit moet leiden, met name gelet op het feit, dat appellant zelf ook niet tijdig heeft gewezen op zijn andere bevoegdheden. Indien verweester immers ten tijde van het nemen van het bestreden besluit kennis zou hebben gedragen van de bevoegdheden van appellant voor maatschappijleer en geschiedenis, zou dit niet tot het standpunt hebben geleid dat er wel een vacature was die appellant zou hebben kunnen vervullen. De Commissie heeft daarbij overwogen, dat weliswaar op 3 juni 2010 een vacature voor maatschappijleer bestond, maar dat de procedure ter vervulling daarvan al in een eindstadium was. Bovendien voert de school het beleid om zo veel mogelijk bevoegde docenten te benoemen. De Commissie acht dit beleid niet onredelijk. Vast staat, dat appellant niet bevoegd was voor het geven van maatschappijleer in de bovenbouw van HAVO/VWO, waarin de vacature bestond. Weliswaar was de te benoemen docent op dat moment ook niet bevoegd, maar verweester heeft onweersproken gesteld dat zij in het schooljaar 2010-2011 haar bevoegdheid zou verwerven. Haar benoeming past derhalve in het beleid van verweester. Gelet op het verloop van het gesprek op 3 juni 2010, zoals hiervoor weergegeven, behoefde verweester ook niet tot de overtuiging te komen, dat appellant deze bevoegdheid zou gaan halen op die termijn, mede gelet op de inhoud van

de brief van appellant van 11 juni 2010, waar hij spreekt over zoeken naar functies buiten het onderwijs.

4.4.3 Gelet op het vorenstaande is voor de Commissie genoegzaam komen vast te staan, dat op het moment waarop verweester het bestreden besluit nam, en ook op 1 augustus 2010, geen vacature voor appellant beschikbaar was bij verweester. De Commissie is niet gebleken van feiten of omstandigheden die zouden moeten leiden tot het oordeel, dat verweester, mede gelet op de inhoud van de brief van appellant van 11 juni 2010, bij gebrek aan een passende vacature niet in redelijkheid heeft kunnen besluiten tot het opzeggen van het dienstverband met appellant op grond van artikel 9.a.5, onder d, van de CAO.

4.4.4 Aangezien ook overigens niet is gebleken, dat het bestreden besluit in aanmerking komt voor vernietiging, dient het beroep te worden verworpen.

4. Beslissing

De Commissie verwerpt het beroep.

Aldus vastgesteld op 11 oktober 2010 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, mr. J. Douwes en mr. H. Pieffers, leden, in aanwezigheid van mr. Th. Geurts, lid, die zich wegens ongelijkheid van het aantal leden gekozen door de besturen en het aantal leden gekozen door het personeel van stemming heeft onthouden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2010.140-U.2010.009

UITSPRAAK op het beroep van
de heer D te *** (appellant)

tegen een besluit van

de Vereniging voor Christelijk Voortgezet Onderwijs *** gevestigd te ***

1. Het procesverloop

1.1.1. Bij brief van 14 september 2010 heeft appellant beroep ingesteld bij de Commissie.

1.2. Op 16 september 2010 heeft de griffier van de Commissie aan appellant een ontvangstbevestiging gezonden en verzocht om toezending van nadere gegevens.

1.2.1. Op 7 oktober 2010 heeft de griffier van de Commissie appellant gemaand omdat de termijn van inzending van de gevraagde stukken was overschreden en hem geschreven dat nog tot uiterlijk 14 oktober 2010 uitstel is verleend..

1.2.2. Op 12 oktober 2010 heeft appellant de gevraagde gegevens toegezonden en bij mailbericht van 13 oktober 2010 heeft hij aangegeven waarom hij niet binnen 6 weken na het besluit van de school van 7 juli 2010 beroep heeft ingesteld.

2. De van toepassing zijnde voorschriften

Artikel 19, eerste lid, van de in dit geval van toepassing zijnde CAO VO 2008-2010 (hierna aan te duiden als de CAO) bevat een limitatieve opsomming van besluiten, waartegen de werknemer in beroep kan gaan bij de Commissie, te weten:

a.....

b.....

c ontslag anders dan op eigen verzoek

d. enz.

Artikel 19, derde lid van de CAO luidt: Het beroep bedoeld in lid 1 wordt schriftelijk ingesteld binnen zes weken nadat het besluit bij aangetekend schrijven aan de werknemer is meegedeeld.

Artikel 5 van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie geeft de voorzitter de mogelijkheid om onmiddellijk uitspraak te doen indien hij van oordeel is dat de Commissie kennelijk onbevoegd is of het beroep kennelijk niet-ontvankelijk dan wel kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond is.

3. De gronden van het beroep.

3.1 In het beroepschrift geeft appellant aan beroep aan te tekenen tegen het besluit van de werkgever van 7 juli 2010, waarin de werkgever het dienstverband opzegt tegen 1 november 2010 op grond van artikel 9.a.5.sub i van de CAO (gewichtige omstandigheden). Volgens appellant wordt in dit besluit op geen enkele manier ingegaan op zijn schriftelijk verweer tegen het voorgenomen besluit.

3.2. Appellant is op 29 oktober 2007 bij de school in dienst getreden en heeft in het kader van de Lerarenbeurs gedurende meerdere jaren subsidie gekregen voor de opleiding tot leraar voortgezet onderwijs van de tweede graad in Duits. Ook is er subsidie toegekend aan de school in verband met het aan appellant toe te kennen studieverlof.

3.3. Appellant heeft na het eerste studiejaar (2008-2009) zijn studie niet mogen vervolgen, omdat hij in het eerste jaar niet voldoende studiepunten heeft behaald.

3.4. Appellant heeft tegenover de school aangegeven dat hij de studie niet wenst te vervolgen, omdat de combinatie van docent-zijn en studie voor hem te zwaar is.

4. Beoordeling van het beroep

4.1. Nadat de griffier van de Commissie in haar brief van 16 september 2010 aan appellant o.a. specifiek heeft gevraagd om aan te geven waarom hij zijn beroep niet binnen zes weken na 7 juli 2010 heeft ingesteld, heeft appellant in zijn mailbericht van 13 oktober 2010 een opsomming gegeven van instanties waartoe hij zich heeft gewend voordat hij het beroep instelde. Hij geeft aan volkomen te goeder trouw te hebben gehandeld en in zijn stukken geen schrijven te hebben kunnen vinden, waarin hem een datum is opgelegd waarop een en ander ingediend had moeten zijn.

4.2. Dit standpunt van appellant is onjuist.

Allereerst noemt de CAO in artikel 19 lid 3 een termijn van zes weken voor het instellen van beroep. Ook in de brief van 7 juli 2010 waarin het dienstverband met appellant door de school wordt opgezegd staat onderaan pagina 2 heel duidelijk vermeld dat "binnen zes weken na dagtekening van dit besluit" besluit aangetekend kan worden bij de Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet Onderwijs en Hoger Beroepsonderwijs" met vermelding van het juiste adres.

4.3. Nu appellant bekend kon zijn met de termijn voor het instellen van beroep tegen de beslissing van de school en er in hetgeen door appellant is aangevoerd geen reden is te vinden waarom de overschrijding van ongeveer een maand van de beroepstermijn verschoonbaar zou kunnen zijn, dient appellant in zijn beroep niet-ontvankelijk te worden verklaard. Al het overige van hetgeen door appellant is aangevoerd, behoeft dan geen bespreking meer.

5. Beslissing

De voorzitter verklaart het beroep van appellant kennelijk niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld op 25 oktober 2010 te Wageningen door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter van de Commissie en ondertekend door de voorzitter voornoemd en mevr. mr. A.M. Melis-Grollers, griffier van de Commissie.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger
Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2010/141-U.2010.011

UITSPRAAK op het beroep van

de heer P te H. (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting Christelijke Scholengemeenschap *** gevestigd te ***.

1. Het procesverloop

1.1 Bij brief van 25 augustus 2010 heeft appellant beroep ingesteld bij de Commissie.

1.2 Op 16 september 2010 heeft de griffier van de Commissie aan appellant een ontvangstbevestiging gezonden en verzocht om toezending van nadere gegevens.

1.3 Op 7 oktober 2010 heeft de griffier van de Commissie appellant gemaand omdat de termijn van inzending van de gevraagde stukken was overschreden en hem geschreven dat nog tot uiterlijk 14 oktober 2010 uitstel is verleend.

1.4 Op 13 oktober 2010 heeft appellant de gevraagde gegevens toegezonden en heeft daarin aangegeven dat hij door afwezigheid niet in staat was eerder te reageren.

2. De van toepassing zijnde voorschriften

Artikel 19, eerste lid, van de in dit geval van toepassing zijnde CAO VO 2008-2010 (hierna aan te duiden als de CAO) bevat een limitatieve opsomming van besluiten, waartegen de werknemer in beroep kan gaan bij de Commissie, te weten:

a.....

b.....

c.....

d.....

e de beëindiging van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd,

f.... enz.

Artikel 19, derde lid van de CAO luidt:

Het beroep bedoeld in lid 1 wordt schriftelijk ingesteld binnen zes weken nadat het besluit bij aangetekend schrijven aan de werknemer is meegedeeld.

Artikel 5 van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie geeft de voorzitter de mogelijkheid om onmiddellijk uitspraak te doen indien hij van oordeel is dat de Commissie kennelijk onbevoegd is of het beroep kennelijk niet-ontvankelijk dan wel kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond is.

Artikel 9.a.4 CAO luidt:

In geval van opzegging van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd nemen zowel de werkgever als de werknemer... de volgende opzeggingstermijn in acht:

a.....

b.....

c. tenminste drie maanden indien het dienstverband twaalf maanden of meer heeft geduurd.

3. De gronden van het beroep.

3.1 In het beroepschrift van 25 augustus 2010 geeft appellant aan dat hij het gegeven ontslag (= de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband) niet rechtsgeldig

vindt, omdat hem toezeggingen zouden zijn gedaan van de zijde van de werkgever in verband met het nieuwe schooljaar (toewijzing klassen, mentorklas en hoe de verdeling tussen wiskunde en scheikunde zou zijn). In een gesprek met op 11 juni 2010 is nog aangegeven dat men met hem in het volgend schooljaar verder wilde gaan. Daarom is niet voldaan aan de bepaling in de CAO dat enkele maanden voor het einde van het schooljaar bekend moet worden gemaakt dat er geen nieuw (tijdelijk) contract wordt aangegaan met de betreffende docent.

3.2. In een brief van 28 juni 2010 schrijft de rector van de locatie Bovenbuurtweg aan appellant dat zij bevestigt: "zoals ik met je besproken heb in ons gesprek van 25 juni 2010, genoodzaakt ben om aan het bestuur kenbaar te maken dat jouw tijdelijke arbeidsovereenkomst niet verlengd zal worden in het nieuwe schooljaar. Hierdoor zal de huidige arbeidsovereenkomst aflopen per 1 augustus 2010".

3.3. In een brief van 7 juli 2010 schrijft de stichtingsbestuurder aan appellant dat de achtergrond van het schrijven van de rector van de locatie Bovenbuurtweg is dat appellant gedurende twee jaren geen enkele progressie heeft geboekt in de studie voor het verkrijgen van de wettelijk verplichte bevoegdheid. Appellant is daar meerdere keren op aangesproken. Ook is appellant te laat met zijn correctiewerk en levert hij de cijfers niet op tijd aan, zodat collega's moeten worden ingezet om het werk van appellant te corrigeren. De stichtingsbestuurder neemt het voorstel van de rector over en besluit de tijdelijke arbeidsovereenkomst op te zeggen per 1 augustus 2010.

4. Beoordeling van het beroep

4.1. Appellant heeft niet voldaan aan de eis van de CAO in artikel 19 lid 3 dat hij binnen zes weken beroep in moet stellen. In de brief van de stichtingsbestuurder aan appellant van 7 juli 2010 is onderdaan op pagina 2 vermeld dat hij desgewenst "binnen zes weken na dagtekening deze schriftelijk in beroep kan gaan". Eerst bij schrijven van 25 augustus heeft appellant dit beroep ingesteld, hetgeen inhoudt dat hij de beroepstermijn met een week heeft overschreden. De enige verklaring die hij daarvoor geeft is dat hij afwezig is geweest. De Voorzitter van de Commissie acht dit geen verklaring die de termijnoverschrijding verschoonbaar maakt, zodat appellant kennelijk niet-ontvankelijk dient te worden verklaard in zijn beroep.

4.2. Ten overvloede wijst de Voorzitter er op dat verweerster zich niet conform de CAO heeft gedragen toen zij de arbeidsovereenkomst met appellant heeft opgezegd. Er had een opzeggingstermijn van drie maanden in acht moeten worden genomen. Aangezien de officiële opzegging is geschied bij brief van 7 juli, voldoet de opzegdatum van 1 augustus niet aan de voorgeschreven termijn in de CAO. Verweerster zal haar besluit moeten herzien in die zin dat de juiste opzeggingstermijn in acht wordt genomen.

5. Beslissing

De voorzitter verklaart het beroep van appellant kennelijk niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld op 11 november te Wageningen door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter van de Commissie en ondertekend door de voorzitter voornoemd en mevr. mr. A.C. Melis-Grollers, griffier van de Commissie.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger
Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2010.079-U.2010.012

Uitspraak op het beroep van
Mevrouw drs. C. te P. (appellante)
tegen een besluit van
de Vereniging voor Christelijk Voortgezet Onderwijs ***, zetelend te P. (verweerster).

1. Het procesverloop.

- 1.1 Bij schrijven van 18 mei 2010 hebben drs. K., rector van de van verweerster uitgaande Christelijke Scholengemeenschap *** (hierna: de school) te P., en drs. ir. B., als directeur bedrijfsvoering in dienst van verweerster, appellante mededeling gedaan van het besluit haar met ingang van 1 augustus 2010 te benoemen in een LC-functie.
- 1.2 Appellante duidt dit besluit als een weigering haar te benoemen in een LD-functie c.q. het onthouden van promotie. Tegen dit als zodanig geduide besluit heeft appellante bij brief gedateerd 28 juni 2010, blijkens het faxbericht op diezelfde dag verzonden en bij de Commissie ingekomen, een beroepschrift bij de Commissie ingediend. Bij brief van 19 augustus 2010 heeft appellante haar beroep nader gemotiveerd.
- 1.3 Verweerster heeft op 30 september 2010 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.
- 1.4 Bij schrijven van 14 oktober 2010 heeft appellante een reactie op het verweerschrift aan de Commissie doen toekomen.
- 1.5 De Commissie heeft de zaak op 26 oktober 2010 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader toegelicht, appellante in persoon en verweerster vertegenwoordigd door drs. Kroos, voornoemd.

2. Overwegingen.

- 2.1 Tussen partijen geldt de CAO-VO 2008-2010 (hierna te noemen: de CAO).
- 2.2 In artikel 19, eerste lid, van de CAO worden de voor beroep vatbare besluiten genoemd. In dit geval is het in artikel 19, eerste lid, onder d, genoemde besluit van belang:
 - d. het direct of indirect onthouden van promotie.
- 2.3 Verweerster stelt zich primair op het standpunt, dat appellante in het beroepschrift niet duidelijk aangeeft wat het onderwerp van het beroep bij de Commissie zou moeten zijn, aangezien zij naar een aantal besluiten uit het verleden verwijst. Naar de mening van verweerster dient appellante dan ook niet-ontvankelijk te worden verklaard in haar beroep.
- 2.4 De Commissie deelt dit standpunt niet. Appellante heeft in haar beroepschrift duidelijk gesteld, dat zij beroep instelt tegen het besluit van 18 mei 2010 en dat zij dat besluit duidt als het onthouden van promotie. Daarmede is sprake van een voor beroep vatbaar besluit, namelijk het besluit bedoeld in artikel 19, eerste lid, onder d, van de CAO. De verwijzing door appellante naar andere besluiten moet worden gezien in het kader van de motivering van haar beroep.
Dit betekent, dat appellante ontvankelijk is in haar beroep.

2.5 Bij de beoordeling van het beroep is van belang artikel 5.2 van de CAO. Deze bepaling, die als opschrift draagt "Entreerecht LD", luidt als volgt: "Vanaf 1 augustus 2014 heeft elke docent met een eerstegraads bevoegdheid, die structureel – ongeacht de omvang – lesgeeft in een of meer van de jaren 4 en 5 HAVO en/of 4, 5 en 6 VWO recht op een LD-functie."

Deze bepaling is opgenomen in het kader van de door de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap vrijgemaakte gelden om de salarissen voor docenten te verbeteren.

2.6 Blijkens de stukken en het ter zitting verhandelde is de voorbereiding op de invoering van het entreerecht als bedoeld in artikel 5.2 van de CAO als volgt geregeld.

Op 1 oktober 2008 is vanwege het genoemde ministerie de zogenoemde nulmeting verricht. Hierbij is vastgelegd wat op die datum het percentage LB-, LC- en LD-functies in de school was. Op grond van de CAO-afspraken wordt vanuit deze nulmeting het percentage LC- en LD-functies dat de school in 2014 moet hebben, afgeleid. Uitgaande van een percentage van 12,1 LD-functies ten tijde van de nulmeting, geldt voor verweerster een groei van LD-functies tot 1 oktober 2011 met 1 %, om per 1 oktober 2011 te komen tot 13,1 % LD-functies, en een groei van 11 % om per 1 oktober 2014 te komen tot 23,1 % LD-functies. Indien de minister voldoende financiële middelen ter beschikking stelt, wil verweerster reeds in 2012 de streefcijfers van 2014 halen. Vooruitlopend op de invoering van het entreerecht streeft verweerster in het kader van een functiemix naar een forse uitbreiding van LC-functies. In dat verband is appellante ook benoemd in een LC-functie.

Om in aanmerking te komen voor de nieuwe LD-functies geldt, dat docenten de eerstegraads bevoegdheid moeten hebben en structureel les moeten geven in de bovenbouw. Zij moeten voorts voldoen aan de functieomschrijving. Bij fasering van het toekennen van LD-functies zal het criterium diensttijd in het onderwijs worden gehanteerd.

2.7 Verweerster heeft ter zitting voldoende aannemelijk gemaakt dat er ten tijde van het nemen van het bestreden besluit geen LD-functies beschikbaar waren. Gelet op de beperkte groei van het aantal LD-functies zal er (extra) ruimte ontstaan als zittende LD-docenten uitstromen. Vanwege haar diensttijd zal appellante – zo is namens verweerster ter zitting gesteld – als een van de eersten in aanmerking komen voor benoeming in een LD-functie, als voldoende beschikbaar budget aanwezig is.

2.8 Het vorenstaande in aanmerking genomen is de Commissie van oordeel, dat appellante thans geen rechtens afdwingbare aanspraak heeft op een LD-functie. Ingevolge artikel 5.2 van de CAO zal het recht van appellante op een LD-functie eerst ingaan vanaf 1 augustus 2014. Weliswaar zou verweerster de vrijheid hebben om eerder dan genoemde datum recht op een LD-functie toe te kennen, maar van een verplichting hiertoe is geen sprake. Aan verweerster komt in dezen beleidsvrijheid toe. Niet is gebleken dat verweerster op kennelijk onjuiste wijze van haar beleidsvrijheid gebruik heeft gemaakt door bij gebrek aan een vrije LD-functie appellante (nog) niet in aanmerking te laten komen voor een zodanige functie. Hetgeen appellante heeft aangevoerd, maakt dit niet anders.

3. Beslissing.

De Commissie verwerpt het beroep.

Aldus vastgesteld op 26 oktober 2010 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, G. Deijns, mr. Th. Geurts, mr. H. Pieffers en mr. R.T. Steinvooort-de Groot, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.M. Vos, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.